

נשאר כי אם עוב, כמו כן יהיה לעתיד לזא כדכתיב ומלאה הארץ דעה את ד', למען דעת כל עמי הארץ כי ד' הוא האלקים אין עוד מלבדו, שיהיה הצירוף האמיתי בתכלית השלימות, ולכן דרשו במדרש על משיח אף אני זכור אתגבו שיהיה מלך המשיח בצחינת זכור, כך אומר הקצ"ה קדש לי כל זכור להקדישו לתורה ולעבודה שלי שום תערובות.

ועל זה מסיים המדרש שכשבראחי את העולם אמרתי להם זכור את יום השבת לקדשו כך הקצ"ה מלוא זכור את היום הזה אשר ילאחם ממלרים, והנה דקדקנו אחיח שייכות יש לזכירת שבת אלל זכירת מלרים ולהמלוא לקדש לי כל זכור, אלל לפי ה"ל נוחא, דש"ק הוא מעין עולם הבא יום שכולו עוב שלי תערובות רע וכל שולטנא דרוגוזן כולבו ערקין ואתערבו מינה ולית שלטנא אחרין זכולהו עלמין, וכמו כן איה הקצ"ה לזכור ילאח מלרים שיהי ג"כ צחינה ה"ל צירוף בתכלית הצירוף כל חלקי הרע מהעוב חיה רק ע"י קדש לי כל זכור שמקדשין צנין דיכרין כולו לד', ושפיר מצואר דצרי המדרש בעזרי"ת.

זמן הראוי עדיין לא נעשה התיקון הראוי, שגם כשיאל לעניני העולם הזה לא יתערב בו שום חלק רע.

וזה לנו למוסר השכל צחינוך הבנים שלא יכנס לתוך צחינו שום דבר שיכול ח"ו להכניס בתוך הבנים מחשבות ודעות רעות המפריעים מעבודת ד', ומועל עלינו לראות שלכל הפחות צדירותנו תשלוע הקדושה, ואף כי הרחוב צעונוותינו הרבים מזהם מאד צדיועא תחתונה אלל ע"ז אין לנו שליטה ואין זכותנו לעשות דבר ולית לנו דרכא אחרינא, אלל לכל הפחות הבית יהי עבור מכל הליו, וצדך הללך שמעתי, כי תצנה בית חדש ועשית מעקה לגגך, מעק"ה ר"ת מקדש, עזרה, קדשי קדשים, היכל, דהיינו שכל פינות הבית שאתה פונה, כל חדר וחדר יהי מלא קדושה, ואם לאו ח"ו אחת שונרא וקטעי לידא דינוקא שיכול לקטוע הידים של הילדים, וע"כ מסיים הגמ' נפק רב ודרש חתול מותר להורגו ואסור לקיימו וכ"ו דהיינו כל דבר הנמלא אללו עוב ורע משתמשין בערצוביא אסור לקיימו, חבו עיקר המלוא של קדש לי כל זכור.

ולפי זה נוחא דצרי המדרש המולצ צראש דצרינו, מלארך ודמעך לא תאחר, אמר המדרש את אחס מפרישין מעשרות כחקן אז אני נותן לך בנים זכרים שנאמר זכור צניך חתן לי, ודקדקנו מאי שייכות ושכר הוא שצביל הפרשת מעשרות כתיקון שיהיו זוכין לזכור צניך חתן לי, אלל כאשר אנו מתצוננים צמלות תרומות ומעשרות מצואר דתכלית המלוא היא להפריד חלקי הקודש מחלקי החול כי לפני זה היה דמוע ומעורב, ואינו הקצ"ה להפרידם ולצררם זה מה, ואם אנו עושין מלוא זו כתיקונה אנו זוכין לצנין דכרין שיהי לנו אפשרות לקיים קדש לי כל זכור להקדישו לד', לצדו, ומסיים ע"ז המדרש שצמדצר היחה כל העבודה צצכורים, אלל כיון שחטאו צעגל ונמלא שהם המרו את עלתו ולא קיימו מלוא פדיון הבן כתיקונה רק נחערבו בהם מחשבות ודעות נפסדות וכמו שציאר צעוללות אפרים ה"ל, דקודם שחטאו צעגל היו צצחינת קדושים שלי שום תערובת, משא"כ אחר החטא, אז אמר הקצ"ה אני מעמד ליום תחתם הו"ד ואני לקחתי את הלויים תחת כל זכור, שעיקר תכלית המלוא היה לקדשם צשלימות, והקצ"ה יעזור לנו שנוכל לקדש את עלמינו ולעבר את מחשבותינו וצצכות זה נזכה להפדיון הגדול של בני צכורי ישראל צצמרה דין צרוצ רחמיו וחסדיו ע"י משיח דקינו אמן.

והנה איהא צמסכת צצכות דף ג"ו ע"צ הוואה חתול צחלים צאתרא דקרי ליה שונרא נעשית לו שירה נאה, שונרא נעשה לו שינוי רע, והנה כחז היעצ"ן צסידורו על הו דאיהא צפרק שירה חתול אומר ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם, ציאור הוונגה דשונרא יש שתי צחינות, ישנו צקדושה ולעומת זה ישנו צחינת רע כדאיהא צצצכות, ולריך תיקון וצירור עוב מן הרע, חאת השירה שלו ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם, דהיינו הרע הנמלא צצכו, החתול רודפו. ולפי זה נבא אל העיון דצצרי הגמ' צצ"ק דף פי דרב ושמואל ורב אסי אקלעו לי שוע הבן ואדהכי והכי שהצושו מליכנס לפדיון הבן אחת שונרא וקטע לידא דינוקא, ולפי מה שציארנו דעיקר ענין פדיון הבן הוא קדש לי כל זכור לקדשו לד' לעבודתו ולתורתו צלתי לד' לצדו שלי שום ערצוביא של חול שלא יהי אור וחשך משתמשין בערצוביא וכמ"ש העוללות אפרים, מלמדת אותנו הגמ' שכיון שנעשה התרשלות צמלוא זו אחת שונרא וקטעיה לידא דינוקא אותו שונרא האומר ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם לעקור ולשרש אחרי כל חלקי הרע הנמלא מעורב צהעוב כדי שישאר העוב זך צרוצ וללול שלי שום התערבות, וכיון שלא נפדה